

skutočnosťou, že podľa názoru súdu v danom prípade z dôvodu absencie subjektívnej stránky nešlo o trestný čin). Sťažnosť prokurátora proti označenému zneseniu prvostupňového súdu Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 7To/104/2022-226 zo 14.12.2022 zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

Po vrátení veci do prípravného konania v zmysle § 331 ods. 4 Tr. poriadku, prokurátor okresnej prokuratúry na totožnom skutkovom základe (bez doplnenia dokazovania) podal dňa 30.3.2023 na A. B. obžalobu pre spáchanie zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. zákona kto rozmnožuje, prepravuje, zadávaže, sprístupňuje alebo inak rozširuje detskú pornografiu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. zákona odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 verejne.

Podľa § 132 ods. 4 Tr. zákona detskou pornografiou sa na účely tohto zákona rozumie zobrazenie skutočnej alebo predstieranej súložie, iného spôsobu pohlavného styku alebo iného obdobného sexuálneho styku s dieťaťom alebo osobou vyzerajúcou ako dieťa alebo zobrazenie obnažených častí tela dieťaťa alebo osoby vyzerajúcej ako dieťa určené na sexuálne účely.

Podľa § 17 Tr. zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 15 Tr. zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom siedmich (obžalobou navrhovaných) svedkov, prečítaním výpovedí ďalších svedkov z prípravného konania, prečítaním záverov znaleckého posudku znalkyne z odvetvia pediatria, prehratím predmetného (šíreného) obrazovo-zvukového záznamu a prečítaním listinných dôkazov, ktoré sú obsahom spisu, a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný skutok nie je trestným činom, pretože v danom prípade nie je naplnený obligatórny znak (subjektívna stránka) zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona v podobe úmyselného zavinenia obžalovaného.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po osobitnom poučení podľa § 257 Trestného poriadku o tom, že môže urobiť niektoré z vyhlásení, ktoré sú uvedené v § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku, urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný následne vypovedal, že predmetné video „našiel“ na Facebooku, považoval ho za vtipné, zábavné, v kruhu svojich priateľov a kolegov ho zdieľal za tým účelom, aby sa tiež zabavili, nebol si vedomý, že by páchal trestný čin, nemal záujem šíriť detskú pornografiu. Na otázku prokurátorky, čo si predstavuje pod detskou pornografiou, obžalovaný uviedol, že nahé osoby vykonávajúce sex, nie s takýmto vtipným zámerom. Predmetné video podľa neho nemalo sexuálne znaky, za vtipné na ňom považoval to, že mladý chlapec chcel, aby ho staršia žena uspokojila. Na výslovné otázky obžalovaný odpovedal, že predmetné video v ňom nevyvolalo žiadne sexuálne vzrušenie, nezdieľal ho za účelom vyvolania sexuálneho vzrušenia u iného a nemá ani vedomosť o tom, že by niekto z členov ich internetovej skupiny sledoval detskú pornografiu.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí aj siedmi obžalobou navrhovaní svedkovia. Svedok F. J. vypovedal, že predmetné video preposlal obžalovaný v rámci skupiny, svedok si ho pozrel a vymazal, bol na ňom „chlapček nahý od pol pásu“, myslel si, že je to žart, video v ňom nevyvolalo sexuálne vzrušenie, v internetovej skupine si určite nepreposielali pornografické videá (akéhokoľvek druhu), zdieľajú si vtipné videá. Svedok A. B. vypovedal, že tak ako uviedol aj v prípravnom konaní, nepamätá si už, či dané video videl alebo nie, nesleduje všetky zdieľané videá, od obžalovaného nikdy nedostal žiadne pornografické

video, nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný zvykol sledovať detskú pornografiu. Svedok N. I. uviedol, že podľa neho to bolo poslané len ako vtipné video, on si ho pozrel, nepovažoval ho za smiešne a hneď ho aj vymazal, ani on nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný sledoval detskú pornografiu, nedostal od neho žiadne pornografické video (akejkolvek povahy). Svedok E. O. vypovedal, že spolu s obžalovaným šli na výlet, natrafili na video, ktoré považovali za vtipné, zasmiali sa na ňom a to bolo všetko. Nevedeli, že preposielanie takých videí je trestné, o tom sa dozvedel až keď bol A. obvinený. Domnieval sa, že video mu bolo preposlané ako vtipné, zo srandy, vôbec mu nenapadlo, že by ho mohol dostať za účelom sexuálneho vzrušenia. Svedok I. L. uviedol, že predmetné video bolo preposlané obžalovaným, na jeho obsah si už nepamätá. Po prečítaní zápisnice potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, podľa ktorej na videu bol zobrazený obnažený mladý chlapec, ktorý ukazuje svoj pohlavný úd, nijako na video nereagoval, ani sa v skupine o ňom nerozprávali, považoval to za vtip, randu. Na hlavnom pojednávaní svedok tiež uviedol, že obžalovaný určite nesleduje detskú pornografiu a „ani vtedy to neposielal s tým úmyslom, že by bol nejaký pedofil alebo niečo podobné, považoval to len za vtipné“, predpokladá. Svedok C. L. vypovedal, že dotknuté video do internetovej skupiny zaslal obžalovaný, svedok ho považoval za vtipné, myslí si, že (práve) preto ho obžalovaný zdieľal, keby vedel, že ide o detskú pornografiu, tak by to neurobil. Svedok N. P. uviedol, že si nepamätá, či predmetné video videl, vo všeobecnosti si videá posielané do skupiny nezvykne pozerať, o čo ide, sa dozvedel, keď za ním prišli vyšetrovatelia.

Dvaja predvolaní svedkovia svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní ospravedlnili, preto postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. zákona boli prečítané ich výpovede z prípravného konania. Svedok H. B. v prípravnom konaní vypovedal, že k predmetnému videu sa nevie vyjadriť, keďže ho nevidel, podobné videá od obžalovaného (svojho brata) nikdy nedostal. Svedok Q. R. uviedol, že si video pravdepodobne pozrel, ale ďalej ho neposielal, v skupine si často zdieľajú vtipné videá a obžalovaný aj toto video pravdepodobne poslal zo srandy a chcel, aby sa na ňom zasmiali, svedok také videá nemá rád, viac sa o ňom nebavil.

Výpovede ďalších svedkov z prípravného konania boli postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. zákona prečítané na hlavnom pojednávaní v zmysle návrhu obžaloby. Svedok S. S. vypovedal, že si na video, ktoré je predmetom vyšetrovania nepamätá (nie je členom skupiny v službe Messenger, v ktorej bolo video zdieľané), zvyknú si s obžalovaným zasielať vtipné videá. Svedok A. B. vypovedal, že je členom skupiny v službe Messenger, ktorej členom je aj obžalovaný, na predmetné video si však nepamätá, nevidel ho, ani sa s obžalovaným o ňom nebavil. Svedok dodal, že podľa neho obžalovaný nevedel, že preposielanie takého videa je trestné, že ho poslal zo srandy, asi to považoval za vtipné. Svedok L. L. uviedol, že nevie, či obžalovaný pridal do internetovej skupiny predmetné video, svedok ho nevidel, s obžalovaným ani s nikým iným sa o ňom až do začatia vyšetrovania nebavil. Podľa svedka I. B. si do skupiny na Messengeri zvyknú posilať vtipné videá, určite videl aj video, ktorého šírenie je predmetom vyšetrovania, keďže si pozrie každé zdieľané video, či sa o ňom s obžalovaným alebo niekým iným zo skupiny bavil, si nepamätá. Aj svedok A. F. vypovedal, že si v internetovej skupine preposielajú vtipné videá, pravdepodobne to tak bolo aj v prípade inkriminovaného videa, on si na toto konkrétne video nespomína, nevidel ho.

Podľa znaleckého posudku MUDr. Moniky Rochovej, znalkyne z odvetvia pediatria, na obrazovo-zvukovom zázname, ktorého šírenie sa obžalovanému kladie za vinu, je zobrazená ležiaca obnažená osoba mužského pohlavia vo veku 9-10 rokov pri sexuálnej aktivite (masturbácii), pričom tento videosúbor vzhľadom na jeho obsah môže spôsobiť u inej osoby sexuálne vzrušenie.

Prehratím obrazovo-zvukového záznamu špecifikovaného v skutkovej vete obžaloby bolo zistené, že je na ňom zobrazený chlapec v detskom veku, ktorý si rukami ohmatáva obnažený pohlavný úd a pri tom slovné (v maďarskom jazyku) vyzýva osobu označenú ako R., aby ho (sexuálne) uspokojila.

Na základe takýchto výsledkov vykonaného dokazovania okresný dospel k záveru, že skutok ktorý je predmetom obžaloby sa stal, obžalovaný však v danom prípade nepochybne nešíril predmetný videosúbor s vedomím, že ide o detskú pornografiu a ani ho nešíril so zámerom vyvolať sexuálne vzrušenie u adresátov jeho elektronickej správy (s tým, že video nevyvolávalo sexuálne vzrušenie ani u samotného obžalovaného). Na uvedenom nič nemení ani záver znalkyne z odvetvia pediatria, S. S. H., ktorá v znaleckom posudku konštatovala, že predmetný videosúbor vzhľadom na jeho obsah môže spôsobiť u inej osoby sexuálne vzrušenie. Potenciál predmetného videa vyvolať taký účinok totiž sám osebe nepostačuje na záver, že obžalovaný ho úmyselne šíril práve z tohto dôvodu. Pri takýchto

obrazovo-zvukových záznamoch, ktoré nemajú výslovne výlučnú pornografickú povahu (tu dieťa zjavne nakrúcalo samé seba pri hre na sexuálnu praktiku) a okrem zložky zjavne sexuálneho charakteru obsahujú aj inú podstatnú (v tomto prípade potenciálne humornú) zložku, je podľa prvostupňového súdu potrebné skúmaním všetkých okolností konkrétneho prípadu zistiť, ktorá z týchto zložiek bola skutočným dôvodom prechovávaní, resp. šírenia predmetného videosúboru. V danom prípade pritom z výpovedí obžalovaného ako aj svedkov (pokiaľ sa k veci vedeli vyjadriť) v podstate vyplýva, že všetky zúčastnené osoby považovali rozširované video za smiešne (humorné), nie za pornografické, pričom obsah videosúboru prehratého na hlavnom pojednávaní nenasvedčuje neprijateľnosti takého vysvetlenia. Zároveň platí, že v konaní nebola preukázaná žiadna skutočnosť, ktorá by čo len nasvedčovala tomu, že motívom šírenia predmetného záznamu zo strany obžalovaného bol jeho pornografický charakter, resp. explicitne sexuálna zložka (inými slovami, že by súbor šíril na sexuálne účely tak, ako to predpokladá § 132 ods. 4 Tr. zákona).

Prvostupňový súd teda po zvážení všetkých okolností prípadu dospel k záveru, že na strane obžalovaného nebol daný čo len nepriamy úmysel rozširovať detskú pornografiu, keďže obžalovaný nevedel a nebol uzrozumený s tým, že rozširuje detskú pornografiu a tým porušuje záujem chránený Trestným zákonom, ktorým v prípade trestného činu podľa § 369 Tr. zákona je záujem spoločnosti na ochrane mravného vývoja a výchovy detí pred rozširovaním detskej pornografie. Na tomto mieste okresný súd pripomína, že obžalovaný v priebehu trestného stíhania nebol vyšetrený klinickým psychológom za účelom zistenia jeho prípadnej tendencie k detskej pornografii, avšak vzhľadom na jednoznačné výsledky vykonaného dokazovania, podanie znaleckého posudku v uvedenom smere súd ani nepovažoval za potrebné, naopak, podľa názoru súdu by také vyšetrenie bolo ďalšou traumatizáciou obžalovaného. V kontexte výsledkov vykonaného dokazovania je pritom relevantná aj tá skutočnosť, že ani ďalšie vykonané dôkazy (register trestov bez záznamu, dva záznamy o priestupkoch, a to na úseku cestnej premávky, pozitívne správy o povesti obžalovaného podané obcou a zamestnávateľom) nenasvedčujú tomu, že by obžalovaný mal sklon k páchaniu protiprávnej činnosti. Rovnako pri osobnom vnímaní obžalovaného na hlavnom pojednávaní tento nevyvolával čo len zdanie toho, že by jeho obrana v prejednávanej trestnej veci bola neúprimná, zavádzajúca.

Nad rámec už uvedeného okresný súd v záujme komplexného hodnotenia veci dodáva, že ak rozšírením predmetného videa došlo k zásahu do osobnostných práv osoby v ňom zobrazenej, ide o vec civilnoprávnu, bez nutnosti trestnoprávnej ingerencie, ktorá je ultima ratio ochrany spoločenských vzťahov a individuálnych práv človeka. Vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči páchatelovi je namieste v prípade preukázania jeho viny zo spáchania konkrétneho trestného činu v miere nepripúšťajúcej rozumné pochybnosti, k čomu, ako vyplýva z vyššie uvedeného, v tomto prípade nedošlo.

Na základe uvedených skutočností okresný súd, konštatujúc absenciu úmyslu obžalovaného ako obligatórneho znaku skutkovej podstaty trestného činu podľa § 369 Tr. zákona, v dôsledku čoho skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba nie je trestným činom, obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozsudku samosudca okresného súdu poukazuje na to, že aj v obdobnej veci (týkajúcej sa šírenia totožného obrazovozvukového záznamu) vedenej tunajším súdom pod sp. zn. 1T/99/2021, bol (tam mladistvý) obžalovaný oslobodený spod obžalovaní (dosiaľ neprávoplatným rozsudkom z 2.11.2023), a to takisto z dôvodu, že skutok nie je trestným činom (v dôsledku nenaplnenia subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku

b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný

c) v prospech obžalovaného i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca

d) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.